

عنوان مقاله:

فرم، هندسه و ارایه های گنبد خانه در امامزادگان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهرا دهقانی محمد ابادی - کارشناسی ارشد معماری، واحد هیدج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

علیرضا جزء پیری - گروه معماری، واحد هیدج، دانشگاه آزاد اسلامی، هیدج، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از شاهکارهای معماری ایران طراحی پوشش های سقف با سازه های پیشرفته در زمان و مکان خاص خود بوده است. گنبد هدیه معماری ایرانی به جهان اسلام است. واضح ترین نماد وحدت در عین کثرت. گنبدخانه از نظر فضا و معنا اصلی ترین بخش مسجد و امامزادگان است. همه اجزا کمک می کنند تا معماری به گنبدخانه ختم شود. گنبدخانه مرکز وحدت است و همه چیز از رواق و هشتی و... می آید و به گنبدخانه منتهی می شود. گنبد چشم و ذهن شما را به یک سمت می برد. ارتفاع بلند آن هم مرتبگی و تعالی را به یاد می آورد. وقتی زیر گنبد قرار می گیرید درمیابید چقدر کوچک هستید و این مقیاسی است برای اینکه بدانید که هستید و چه اندازه ای هست. به دلیل زلزله خیز بودن ایران و سست بودن بستر خاک، همچنین فقدان سنگ و چوب در قسمت اعظمی از ایران، معماری خاصی بر مبنای قدرت سازه ای سقف های پوسته ای شکل گرفت. در این شیوه، ایرانیان برای پوشاندن سقف ها به استفاده از پوشش های قوسی شکل و گنبدی روی آوردند که هم تحمل نیروی آنها زیاد است و هم توانایی پخش کردن بهتر نیروها را دارند، ضمن آنکه با مصالح موجود به راحتی در دهانه های وسیع قابل اجرا بوده است.

کلمات کلیدی:

گنبد، پوشش سقف، گنبد خانه، امامزادگان، تزیینات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608707>

